

DOUCHKA afgeleid van DUSHA

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Russische naam: 'ziel', 'geest'.

*

Gewoonlijk wordt deze naam beschouwd als de vrouwelijke tegenhanger van Spiridion, de Russische variant van de Latijnse naam Spiridon, verkleinvorm van Spiritus = 'geest' of 'ziel'.

*

Spiridon van Cyprus, Tremithus (Trimiton), Korfu (thans "Kérkyra"); bisschop & wonderdoener; † 348. **Feest 14 december.**

Spiridon is geboren en getogen op Cyprus. Hij was een man van eenvoud en voorzag in zijn levensonderhoud als schaapherder. Op jonge leeftijd was hij al gehuwd; hij had een dochter Irene. Hij was een gelovig mens. Tijdens de hardvochtige christenvervolgingen rond het jaar 300 had hij tot de arrestanten behoord. Keizer Maximianus (284-305) had hem laten folteren: hij liet hem een oog uitsteken en sneed hem een aantal pezen door zodat hij voor zijn leven verminkt was aan zijn linkerbeen. Dat had zijn geloof niet geschokt, eerder verdiept.

Na de dood van zijn vrouw wijdde hij zich geheel aan een bewust christelijk leven. Vandaar dat hij tot bisschop werd gekozen van de plaats Tremithus (Trimiton). Maar dat bracht geen verandering in zijn dagelijkse dag. Net als vroeger weidde hij zelf zijn kudde en bewerkte hij eigenhandig zijn land. Van de opbrengst ging het meeste naar de armen, want hij had zelf maar weinig nodig.

Er zijn vele wonderen van hem bekend. Zo wordt er verhaald hoe er eens op het eiland Cyprus grote droogte heerste 'vanwege de talrijke zonden van de mensen'. Tot overmaat van ramp brak ook de pest nog uit. Vele mensen stierven en degenen die nog in leven waren, beseften dag en nacht het gevaar waarin ze verkeerden. Ten einde raad klopte men bij bisschop Spiridon aan met de vraag of hij wilde proberen God de Heer te vermurwen: 'Zodat hij met het water uit zijn ene oog voor hen het water uit de hemel zou verwerven.' De heilige bad en weende, en het begon te regenen...

Zo kwam er een eind aan die ellende. Maar - aldus een oude kroniek 'omdat er aan de zonde nooit een eind komt, kwam ook de ellende weer terug', nu in de vorm van misoogst. Er waren heel wat arme mensen die stierven van de honger. 'De rijken sloten hun handen en deuren met de bedoeling dat het geroep van de armen niet in hun hart zou doordringen.' Zo klopte eens een arme man aan bij een rijke en verzocht hem dringend te hulp te komen met wat hij maar missen kon. De rijke kon niets missen. Nu zocht de arme zijn heil bij bisschop Spiridon. Deze antwoordde hem: "Wees niet bang en zit maar nergens over in, want morgen zal je huis tot de nok toe gevuld zijn. En die rijke mag dan nu zijn geluk niet op kunnen, hij zal nog op zijn neus kijken. Let op mijn woorden: je zult het zien en beleven dat hij jou op zijn blote knieën komt smeken of je alsjeblijft al wat je nodig hebt van hem wilt aannemen! En dan zal het jouw beurt zijn om de spot met hem te drijven." De arme man ging allesbehalve getroost bij zijn bisschop vandaan. Hij vond diens troostwoorden wat al te goedkoop. Maar die nacht zond de Heer zo'n grote watervloed op de graanschuren van die rijke af, dat al zijn tarwe naar buiten dreef de stad in. De armen kwamen er gretig op af; dus ook onze man die zich dit buitenkansje niet voorbij liet gaan en zijn huis tot de nok toe vulde met het kostbare spul. De rijke zag dat er geen houden meer aan was, en smeekte de arme dat hij moest pakken wat hij pakken kon. Maar de arme man lachte hem vierkant uit en vertelde wat de bisschop gisteravond tegen hem gezegd had.

Hij genas in die tijd ook Keizer Constantius (340-360) van een ernstige ziekte. Dat ging zo. Tijdens de voorbereidingen voor een veldtocht tegen Perzië, werd Constantius doodziek. Geen geneesmiddel scheen nog te helpen. Nu nam Constantius zijn toevlucht tot het gebed. 's Nachts werd hem in een droom een grote bisschoppenvergadering getoond; met nadruk wees de engel op twee bisschoppen in het bijzonder. De volgende dag liet Constantius onmiddellijk alle bisschoppen bij zich ontbieden om te zien of die bijzondere twee er tussen zaten. Zo meldde ook Spiridon zich bij de ingang van het paleis. Maar hij ging zo eenvoudig gekleed dat de keizerlijke garde hem voor een bedelaar aanzag. Toen die bedelaar hem te kennen gaf dat de keizer naar hem had gevraagd, verkocht hij hem een flinke draai om de oren en beet hem toe dat hij moest maken dat hij wegkwam. Zonder zich te bedenken keerde de zachtmoedige man hem de andere wang toe. Toen besepte die paleiswacht pas wie hij voor zich had en dat de keizer zelf om hem had gevraagd vanwege zijn ziekte. Hij schaamde zich diep, viel Spiridon te voet en smeekte om vergiffenis. Maar de heilige sprak hem troostend en bemoedigend toe. Meteen toen hij de keizerlijke vertrekken binnenkwam, herkende Constantius in hem de belangrijkste van de twee bisschoppen uit zijn droom. Spiridon legde hem de handen op en de keizer was genezen.